

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei-Sruogienei, 1929-07-21, iš Tirolio - į Būgius

Liep. 21.

Liep. 21.

Persiritom per gletšerį - turėjom du vadu [1]. Viskas laimingai ir tvarkoj. Reginiai nepaprasti! Kol kas ilsimės chalupoj 2900 metrų aukštumoj [2]. Saulė, kalnai, ledynai, vėjas. Gera dūšioj [3]! Skubu tau rašyt - tuoj leidžiamės į apačią - tolyn. Toly. Kad Tu būtum čionai! Bučiuoju stipriai su saule ir vėju.

Bal [1v] // [1r] //

KOMENTARAI

- [1] „Per ledynus mus vedė vadovai tiroliečiai. Mesėjome susirišę virvėm, nes sniegas susproginėjęs giliais plyšiais - lengva įkristi. Ant akių užsidėjome tamsius akinius, nes kai šviečia saulė, sniegas beprotiškai blizga. Ima gelti akis ir skaudėti galvą“ (Antanas Venclova, „Mūsų studentų ekskursija į Europos Vakarus“, in: *Jaunimas*, Kaunas, 1929-10, Nr. 19-20, p. 284).
- [2] Atvirlaiškio pirmoje pusėje pavaizduota ekskursantų poilsio vieta - kalnų namelis Hildesheimer Hütte, stovintis pietinėje Stubai Alpių dalyje. Jį supa kalnų viršūnės: Zuckerhütl (3 507 m), Pfaffenschneide (3 498 m), Wilden Pfaff (3 458 m), Wildspitze (3 770 m) ir kt.
- [3] „Ilgai kopiname ir pagaliau įsikariame į Schaufelspitze, 3333 metrų aukščio viršūnę. Iš visų pusių nuostabūs kalnų vaizdai. Vėliau leidžiamės blizgančiu sniegu žemyn. Deganti saulė liejasi iš dangaus. Baltos šviesos pilnos milžiniškos pakalnės“ (Antanas Venclova, „Mūsų studentų ekskursija į Europos Vakarus“, in: *Jaunimas*, Kaunas, 1929-10, Nr. 19-20, p. 284).